

[Glønborg]

ligt. Jeg håber, at SF efterhånden kommer på andre tanker.

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi ikke i tvivl om, at der skal være en nøje sammenhæng imellem det, vi gør på det indenrigspolitiske område, og det, vi er i stand til at gøre udenrigspolitisk.

Vi har i vort program for en langsigtet fredspolitik, som blev vedtaget i 1980, skrevet netop om vor mulighed for at gøre os gældende med fredsbestræbelser imellem andre lande, at der må være en konsekvenssammenhæng med det, vi gør på det indenrigspolitiske område. Jeg vil tillade mig at citere fra dette fredsprograms allersidste afsnit, hvor der står, »at det er en forudsætning, at vi indenrigspolitisk tilstræber en sådan retfærdighed og fred i vort indbyrdes forhold som danske, at vi primært bliver hverken venstre- eller højreorienterede, men retfærdigs- og fremtidsorienterede, så det uvægerlig vil af føde en tilsvarende inspiration i vor udenrigspolitik.«

Derfor vil jeg sige, at det, der foregår her i dag, giver os en rimelig baggrund for at udtale os om det, der foregår imellem andre lande. Eksemplerne på samarbejde her kan virke inspirerende på det samarbejde, som må foregå imellem lande med forskellige politiske ideer og forskellige politiske systemer.

Om Øst-Vest-forholdet vil jeg gerne sige, at det er yderst positivt, at dette forhold efter lederskiftet i Sovjetunionen og indgåelsen af INF-aftalen og videreførelsen af START-forhandlingerne nu er kommet ind i et mere stabilt leje. Det er ikke mindst tilfredsstillende, at der er sket et gennembrud med hensyn til kontrol med overholdelse af indgåede nedrustningsaftaler.

Det er også meget tilfredsstillende, at Sovjetunionen så småt har accepteret princippet om, at styrkereduktioner ikke absolut behøver at være symmetriske. Selv om accepten hidtil kun har været på INF-området, synes der også at være en åbning på vej på de ikkeatomare styrkers område.

Det er derfor vigtigt at bevare dynamikken på nedrustningsområdet, herunder også at komme i gang med reelle forhandlinger om styrkereduktioner på det konventionelle område. Her giver udviklingen ikke endnu grund til megen optimisme.

Det er en kendsgerning, at Sovjetunionen trods de mange fredsudspil hverken har nedsat eller standset udbygningen af sine konventionelle styrker. Sovjets flådeopbygning fortsætter. Der produceres næsten 300 nye kampvogne hver måned. Man er også i gang med at indføre en helt ny pansring af kampvogne, som måske vil gøre NATO-styrkernes antikampvognsvåben forældede, og som i hvert fald vil tvinge NATO til modforholdsregler. Man har heller ikke ændret sine militærdoktriner, der som bekendt har en udpræget offensiv karakter.

Lad mig endelig nævne Sovjetunionens og Polens uforholdsmæssigt store flåde af landgangsfartøjer i Østersøen. Det turde være indlysende, at disse fartøjer har en offensiv karakter, og det ville derfor være en virkelig overbevisende tillidskabende foranstaltning, hvis man reducerede og helst helt afskaffede denne åbenlyse trussel mod Danmark, Sverige og Vesttyskland.

Vi vil derfor kraftigt opfordre regeringen til at tage dette problem op under CSCE-forhandlingerne, sådan at der virkelig bliver tale om tillidskabende foranstaltninger.

Det er også positivt, at der nu er indgået en samarbejdsaftale mellem EF og Comecon. Efter alt at dømme kan denne aftale også bidrage til et mere stabilt forhold mellem Øst og Vest.

Vi må gøre os klart, at Øst-Vest-forholdet ikke bliver bedre af sig selv, blot fordi vi sidder og hygger os med et billede af Gorbatjov. Vi skal aktivt styrke hans afspændingsbestræbelser, bl.a. ved at lade dem føre til resultater på vor side.

Om udviklingen i det sydlige Afrika vil jeg gerne sige, at der her efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er grund til forsigtig optimisme. Meget tyder på, at forhandlingerne og aftalerne mellem USA, Angola, Cuba og Sydafrika nu omsider kan føre til Namibias uafhængighed i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets resolution nr. 435 fra 1978.

Fra dansk side bør vi være indstillet på i givet fald at bidrage til den påtænkte FN-styrke og det observatørkorps, som skal overvåge de forudsete valg i Namibia, og jeg takker for udenrigsministerens positive signaler på dette område.

I Kristeligt Folkeparti lægger vi afgørende vægt på, at disse valg virkelig bliver frie og demokratiske, så Namibia får mulighed for at ud-